



A tak choďte, čiňte učeníkmi všetky národy krstiac ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha, učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta. Amen. ( Matúš 28. 19 - 20 )

V tomto čísle nájdete ...

## “Ale si bohatý“

„Znáš tvoje skutky aj tvoje súženie aj tvoju chudobu – ale si bohatý.“ (Zjavenie 2.9)

Vo svete, ktorý vášnivo hľadá materiálne bohatstvo, Božie Slovo hovorí o inom druhu bohatstva, ktoré je duchovné, skryté, tajomné a neprebádateľné. Vo svojej prvej kázni Kristus číta, „**Duch Pánov je nado mnou, a preto ma pomazal zvestovať chudobným evanjelium...**“ (Lukáš 4.18, Izaiáš 61.1) Slová Pána sú samozrejme duchovné (Ján 6.63) a Jeho Evanjelium je Evanjeliom milosrdenstva, spásy a skutočného duchovného (nie materiálneho) bohatstva. Pán anjelovi cirkvi v Smyrne povedal, že bola napriek svojej chudobe bohatá. Ďalej apoštol Pavol píše, že dostal zodpovednosť, aby so svojim bohatstvom zoznámil národy, „**mne najmenšiemu od všetkých svätých je daná tá milosť zvestovať pohanom nevystihnuteľné bohatstvo Kristovo**“. (Efežanom 3.8) V Biblii sú početné verše, kde sa môžeme dočítať o tajomstve tohto bohatstva: po stáročia a generácie bolo úplne tajné. Apoštol Pavol píše: „**Podľa zjavenia tajomstva, zamĺčaného cez večné časy**.“ (Rimanom 16.25), „**a od dávných pokolení**“. (Kološanom 1.26) Bolo ukryté

v Bohu v liste Efežanom, kde apoštol Pavol odhaľuje ďalší náznak o tomto tajomnom bohatstve, keď hovorí: „**A osvietiť všetkých, čo a aká je to správa tajomstva, skrytého od vekov v Bohu...**“ (Efežanom 3.9)

Teraz bolo odhalené Bohom „**...tajomstvo, skryté od vekov a od dávných pokolení, ale teraz je zjavené jeho svätým, ktorým Boh ráčil oznámiť, čo a aké je bohatstvo slávy toho tajomstva medzi pohanmi, ktorým je Kristus vo vás, nádej slávy**“. (Kološanom 1.26-27, takisto pozri Efežanom 1.9, 3.2-4, Rimanom 16.26)

Každý by mal vedieť o tomto tajomstve, o ktorom apoštol Pavol píše: „**Modliac sa každou modlitbou... za všetkých svätých, i za mňa, žeby mi bolo dané slovo, keď otvorím svoje ústa, aby som prosto a smele oznámil tajomstvo evanjelia, žeby som ho zvestoval prosto a smele, ako mi náleží vravieť**.“ (Kološanom 2.2-4, takisto pozri Efežanom 6.18-20)

Áké presne je však toto tajomstvo, ktoré Boh nikdy nikomu nezjavil, prečo Ho ukryl dokonca aj od svojich prorokov, prečo je bohatstvo skryté v ňom také veľké a prečo je „neprebádateľné“?

Možno sa odpovede na všetky horeuvedené otázky dajú nájsť práve v tomto jednom verši, takže sa naň pozrime bližšie: „**Ktorým Boh ráčil oznámiť, čo a aké je bohatstvo slávy toho tajomstva**

**medzi pohanmi, ktorým je Kristus vo vás, nádej slávy...**“ (Kološanom 1.27) Preto na začiatku vidíme (ako sa dá očakávať), že bohatstvo je Kristus samotný. Toto je takisto nemenné vo veršoch (Kološanom 2.2-3): „**Cieľom pravého poznania tajomstva Boha a Otca a Krista, v ktorom sú skryté všetky poklady múdrosti a známosti**“. Ale takisto sa dočítame o tomto bohatstve slávy toho tajomstva: „**...ktorým je Kristus vo vás, nádej slávy**“. (Kološanom 1.27b). A toto je presne to neprebádateľné tajomstvo, ktoré presahuje ľudské pochopenie, a ktoré nebolo Bohom nikdy odhalené. Jeho plán bol, že večný, nekonečný a neporušiteľný Boh vezme na seba ľudskú podobu, odíde z večnosti, kde prebýval, a podriadi sa času, priestoru a porušiteľnosti, dosahujúc až smrť. A to skrze záchranu smrti a jeho vzkriesenia bude mať „**právo**“ a „**šancu**“ žiť svoj (Kristov) - teda vzkriesený – večný, neporušiteľný život nie (len) „**okolo**“, alebo „**blízko**“, alebo „**na**“, alebo „**medzi**“, ale „**v**“ každom človeku skrze Ducha Svätého a skrze vieru (pozri Filipanom 2.6-8, 1. Korint'anom 3.16, Ján 14.20, 15.4, Efežanom 3.16-17, Rimanom 8.10, Galaťanom 2.20, Židom 2.14-17). Apoštol Pavol píše: „**Lebo znáte milosť nášho Pána Ježiša Krista, že súc bohatý pre vás bol schudobnel, aby ste vy zbohatli jeho chudobou**.“

(2. Korint'anom 8.9)

## “Ale si bohatý“

str. 1

## Svedectvo viery

Spiros Liontakis str. 1

... pokračovanie na str. 2

## SAMOTA SKRACUJE ŽIVOT

str. 1

... pokračovanie na str. 2

## Ďalší život s odvahou

str. 3

## “Mnoho šťastných rokov”

Oddaný vóli Božej str. 3

## NEPRESKÚMANÁ CESTA

str. 3

... pokračovanie na str. 4

## Internet a násilie mladistvých

str. 4

## Svedectvo viery



„Potom v posledný, v ten veľký deň sviatku stál Ježiš a volal: Ak niekto žízni, nech príjde ku mne a pije! Kto verí vo mňa, jako hovorí Písmo, rieky živé vody potečú z jeho vnútra. Ale to povedal o Svätom Duchu, ktorého mali dostať uverivší v neho. Lebo ešte nebolo Svätého Ducha, pretože Ježiš ešte nebol oslávený.“ Ján 7. 37-39

Tento mesiac sa zoznámime so svedectvom nášho brata Spyrosa Liontakisa z ostrova Aigina.

- **Spyros, pokiaľ viem, aj keď teraz žiješ v Aigine, narodil si sa a vyrástol v Nikaie.**

- Áno, narodil som sa v roku 1977 v Nikaie (Atény). Mám troch ďalších súrodencov, dve sestry a jedného brata, som z nich najmladší.

- **Ako spomínaš na svoje detstvo?**

- Môžem povedať, že moje detstvo bolo najkrajšie obdobie môjho života. Môj pôvod je z okolia Agrinia, pamätám sa, že sme tam každé leto na tri mesiace chodievali na prázdniny, a stanovali sme pri mori. Mám krásne spomienky na detstvo, aj keď sme samozrejme mali aj problémy, nezhody a konflikty.

- **Existoval nejaký vzťah s náboženstvom?**

- Nie, s náboženstvom sme nemali veľmi

dobry vzťah. Bolo to kvôli môjmu bratovi, ktorý nás vo veľmi mladom veku opustil, šiel do cirkevnej školy, neskôr sa stal kňazom, a toto pre nás nebola veľmi dobrá skúsenosť. Náhle som stratil brata, rodičia stratili syna. Hľadali ho v kostoloch, kláštoroch, a keď som mal 13 rokov, odišiel aj z Grécka a šiel na nejakú misiu do zahraničia, kde zostal asi sedem rokov.

- **Ako sa vyvíjal tvoj život?**

- Začal som ako veľmi mladý pracovať. Môj otec bol maliar, a keď som mal 13 rokov, išiel som s ním prvýkrát do práce. Keď som mal 18 rokov, už som sa stal odborníkom, a vo veku 16, 17 rokov som zarábalať toľko peňazí, koľko v tom čase zarábala niekto, kto podporoval celú rodinu. Keďže som teda mal v rukách dosť peňazí, začal som sa zoznamovať so svetom, ako aj s radosťami, ktoré ponúkal. Veľmi sa mi páčili motorky a od mladosti som jazdil na motorkách vysokej kubatúry. Chodil som na prechádzky, výlety, cesty, žil som v hriechu do takej miery, do akej mi to umožňoval môj vek.

- **Mal si aj nehody?**

- Boh ma veľakrát ochránil pred vážnymi dopravnými nehodami, ale poslednýkrát dovolil, aby som sa veľmi ťažko zranil. Čelom som sa zrazil s autobusom, mal som zlomenú čelist, líčne kosti, a na určitú dobu som mal na hlave ortézu.

... pokračovanie na strane 2

## SAMOTA SKRACUJE ŽIVOT

„Boh uvádza osamotených bývať v dome.“ (Žalm 68.7)

Samota zožiera ľudské životy, ako to bolo potvrdené dvoma novými americkými štúdiami, ktoré ukazujú, že ľudia, ktorí žijú sami a cítia sa osamelí, s väčšou pravdepodobnosťou zomrú na infarkt alebo z podobných príčin.

(1) Prvá štúdia zistila, že ľudia, ktorí žijú sami, s väčšou pravdepodobnosťou zomrú na kardiovaskulárny problém. Druhá došla k záveru, že u ľudí nad 60 rokov je väčšie riziko depresie z nedostatočného fungovania telesných funkcií a schopností, alebo smrti, keď sú sami, alebo sa cítia osamelí. Obidve štúdie boli publikované v Žurnáli Americkej Lekárskej Asociácie „Archívy internej medicíny“. Kľúčový dôvod vplyvu samoty podľa výskumníkov je, že depresia prináša vo väčšom alebo menšom rozsahu nezáujem a osamelý človek sa postupne prestáva starať o svoj zdravotný stav. Podľa predošlých epidemiologických štúdií samota a izolácia od spoločenských vzťahov ovplyvňujú hormonálne fungovanie a vytvárajú emocionálny stres. Tieto posledné štúdie potvrdzujú tie skoršie, podľa ktorých samota zvyšuje krvný tlak

(2) A pravdepodobnosť agresívnej rakoviny (3) Samota je hrozný pocit izolácie od iných ľudí, a zvyčajne ju sprevádza mentálna únava, horkosť alebo aj zúfalstvo.

... pokračovanie na str. 2



# Svedectvo viery



... pokračovanie zo strany 1

Táto udalosť mnou otriasla, vybrala motorky z môjho srdca, ale takisto vniesla do môjho vnútra prvýkrát v živote jednu otázku: „Keby som zomrel, kam by som odišiel?“ Môj život však pokračoval ďalej a zhoršoval sa, moji priatelia a spoločnosť ľudí, s ktorými som trávil čas, ma ťahali hlbšie do hriechu. Zvyčajne som si vždy zobral niečo zlé od každého, s kým som bol. Povedzme, dostal som sa do spoločnosti ľudí, ktorí veľa pili, začal som piť aj ja, iní užívali hašiš, užíval som aj ja. Veľa som fajčil, štyri balíčky denne, ale najväčšou vášňou v mojom živote boli ženy. Samozrejme, každý mladý muž má túto túžbu, ale ja som touto vecou bol úplne zviazaný až nadmerne. Mal som množstvo vzťahov a môj záujem bol orientovaný len týmto smerom. Vo veku 20 rokov som dosiahol bod, keď ma už nič neuspokojovalo. Všetky veci, ktoré som robil, aby som mal radosť, nielenže mi ju nedávali, ale spôsobovali mi vo vnútri žiaľ, až som skutočne stratil z tváre úsmev. Pamätám si typický obraz samého seba z vojny. Ostatní vojaci hovorili niečo vtipné a smiali sa, a ja som sa na nich len prázdno pozeral.

## - Kde si slúžil?

- Pri vojenskej policii. Slúžil som 9 mesiacov v Lime a potom som bol preložený do Atén. Keď som prišiel do Atén, práve sa do Grécka vrátil zo zahraničia môj brat. Raz chcel okopírovať nejaké CD-čka, ja som mu doporučil svojho starého známeho, ktorý sa zaoberal elektronikou. (Nevedel som ale, že môj známy medzitým stretol Krista). Jedného dňa ho môj brat našiel, boli u neho aj nejakí bratia a sestry, začali sa rozprávať o veciach týkajúcich sa Boha. Vtedy prevrpený videl, že títo ľudia nielenže neboli sektári, ako si pôvodne myslel, ale že veci, o ktorých rozprávajú, sú naozaj správne a v súlade so Svätým Písmom. Navrhli mu, aby s nimi šiel do cirkvi. On šiel, páčilo sa mu to, potom stále chodil a počúval Slovo Božie.

## - Bol v tom čase kňazom?

- Áno, bol kňazom, ale nenosieval reverendu, obliekal sa do civilného oblečenia. Keď sa vrátil zo zahraničia, prešiel jeden rok, kým ho niekde umiestnili, a práve v tom roku sa udialo všetko toto, o čom sa teraz rozprávame. Nakoniec však dostal umiestnenku a odišiel z Atén, vzdialil sa od cirkvi a pokračoval v ceste, ktorú si zvolil, keď bol mladý. Keď videl, aký zlý život som vtedy viedol, chcel sa rozprávať aj so mnou, aby sme do cirkvi šli spolu. Raz večer mi povedal: „Spyros, chceš ísť so mnou do jednej cirkvi?“ Akonáhle som počul „cirkev večer“, vybavila sa mi v mysli nejaká nedeľná škola, takže som odmietol. On ale stále na tom trval, vravel mi to opakovane, a raz večer, keď som nemal, čo robiť, som jeho pozvánku prijal a šli sme.

## - Do Nikaii?

- Áno, do Slobodnej apoštolskej cirkvi Letnic v Nikaie. V tom čase bola moja hlava ako lopta. Mohol si mi niečo hovoriť, ale nielenže som nechcel počuť, čo si hovoril, ale úplne by si sa

spreda mňa stratil. Potom som už nepočul vôbec nič ani z kázne v cirkvi, ničomu som nerozumel. Čo ma ale nútilo znova tam ísť, bola radosť na tvárach bratov a sestier, ako aj láska, ktorú mali. Druhýkrát, keď som šiel, tam nebola kázeň, ale svedectvá mladých bratov. Tam som počul svedectvo, ktoré mi pripomenulo môj život. Jeden brat povedal, že prežíval veľký stres, mal v duši mnoho bremien, až kým nezavolať jedného dňa meno Krista. Potom cítil niečo ako vánok, ktorý prišiel do stánku, kde pracoval, tento ho naplnil láskou a pokojom. Na jednej strane som to nepovažoval za nič dôležité, neveril som mu, na druhej strane som si pomyslel, že keďže som v živote skúsil už všetko, prečo by som nemal vyskúšať aj toto?

## - Nemal si ani čo stratiť?

- Áno, presne tak. Takže som odvtedy začal volať Pána a povedal som mu: „Odober mi stres a žiaľ z vnútra“. Sám pre seba som si dal znamenie. V tom čase som mal vzťah s jedným dievčaťom a tento vzťah mi v živote spôsoboval veľa žiaľu. Takže som Pánovi povedal: „Bože môj, chcem, aby si toto dievča vybral z môjho srdca, chcem, aby si ma oslobodil“. Ten večer som zaspal a ráno, keď som sa zobudil, som bol iný človek. Úplne iný. Šiel som do práce, stále som sa smial, mal som radosť. A k tomu dievčaťu som už nič necítil, bol som vyslobodený. Zavolať som jej, rozišiel som sa s ňou, neskôr som zavolať s radosťou môjmu bratovi a povedal som mu, čo sa stalo. Ale potom začali myšlienky, že sa to všetko stalo len náhodou, že som sa proste vtedy ráno len zobudil s dobrou náladou...



## - Začali pochybnosti?

- Áno, a nakoniec som uveril, že to, čo sa stalo, bola náhoda. Keďže som žiaľ vo svete udržoval spoločnosť mnohých zlých ľudí, nikomu a ničomu som nedôveroval. A nevedel som, či tá kniha, Nový Zákon, bola skutočne Božím Slovom, ako mi to hovorili, alebo či to bola jednoducho náboženská kniha napísaná ľuďmi. Preto som bratom v cirkvi povedal: „Ak ma uistíte, že táto kniha je naozaj napísaná Duchom Svätým, potom ju budem nasledovať“. Povedali mi, že to, čo žiadam, môže urobiť len Boh, a že jediný, čo musím urobiť, je požiadať Ho o to svojím srdcom. Tieto slová som si uchoval vo vnútri, a jedného dňa som sa zavrel vo svojej izbe, kľakol som si a povedal: „Bože môj, ak si živý, ak existuješ, chcem, aby si ma navštívil, chcem ťa spoznať. A ak je táto kniha skutočne tvoja, chcem, aby si ma o tom ubezpečil, a budem ťa nasledovať“. Takto som sa modlil dva alebo trikrát.

## - Viní dni?

- Áno, vždy to trvalo tak jednu až jeden a pol

minúty. Bolo to ale zo srdca. Ten večer, keď som sa modlil, šiel som si ľahnúť, a potom som začal cítiť veľkú silu, ako prichádza s intenzitou z nebies. Cítil som sa, ako keby sa na mňa valilo tisíc ton veľkou rýchlosťou. Bližili sa ku mne a v dôsledku toho som sa cítil veľmi malý ako mravček. Zľakol som sa, moje srdce začalo silno biť, žiadal som krv Ježiša Krista. Nič, táto sila naďalej zostupovala. Zavolať som druhýkrát, zakričal som: „**Krv Krista**“. Potom do môjho vnútra prišiel pokoj, pretože som pochopil, že keby to bolo niečo zlé, zmizlo by to. Cítil som, že táto sila zaplnila celú miestnosť a v mojom bruchu ako keby sa prelomila bariéra, ako keby odtiaľ vytekali vody a zaplňali ma. Presne, ako keď naplníš fľašu vodou a podľa skraccujúceho sa zvuku vieš, že sa naplnila, tak isto som sa v tom momente cítil, až kým tá voda nedosiahla moje hrdlo. Vtedy som sa naozaj zľakol, vstal som a utekal som do kuchyne. Mama sledovala televíziu, môj brat niečo písal, nikto nemal ani potuchy o tom, čo sa v mojej izbe stalo.

## - Povedal si im o svojej skúsenosti?

- Nič som im nepovedal, pretože ma napadlo, že si budú neskľíeť, že som sa zbláznil. O dva alebo tri dni neskôr, keď som šiel do cirkvi, som to povedal jednému staršiemu. Usmial sa, otvoril Božie Slovo a ukázal mi v Evanjeliu Jána miesto, kde Pán hovorí: „**Kto verí vo mňa, rieky živej vody potečú z jeho vnútra.**“ Potom som si bol naozaj istý, že Božie Slovo je pravdivé, pretože tento verš som pred niekoľkými dňami vo svojej izbe prežil. Odvtedy som začal aj ja plniť sľub, ktorý som dal Bohu, a síce: „Ak ma ubezpečíš, že tvoje Slovo je pravdivé, budem ťa nasledovať“. Začal som čítať Nový Zákon a postupne som sa začal meniť. Prestal som fajčiť cigarety, hašiš, prestal som so vzťahmi, s celým márnratným životom, ktorý som dovtedy viedol, a keďže som bol od tohto všetkého oslobodený, rozhodol som sa dať sa pokrstiť vo vode. Osem mesiacov neskôr som takisto prijal krst Duchom Svätým, a to v Kavale. Krátko po tom uverila aj moja mama, keď videla zmenu v mojom živote. Ďakujeme Bohu, že nám ju dal. Približne o osem rokov neskôr, vo veku 30 rokov, ma Pán usadil s mojou ženou Kristinou. Teraz sme spolu už 5 rokov a modlíme sa, aby nám Pán dal aj dieťa.

## - Amen. Čo by si nám chcel povedať na záver svojho svedectva?

- Po tom všetko, čo som prežil, by som chcel povedať nasledovné: Keď som ako dieťa videl svojho brata, mladého človeka v čiernom oblečení, s dlhými vlasmi a bradou a keď odišiel od rodiny, aby nasledoval cestu Boha, vždy sa mi to zdalo ťažké a náročné zvládnuť. To, čo som ale videl, keď som sa zoznámil s Bohom je, že Kristus neprichádza do života človeka, aby ho zviazal, ale aby ho oslobodil. Aby ho oslobodil od vášni, hriechov, zlých žiadostí, a potom je človek naozaj slobodný, aby žil svoj život a tešil sa z neho. Pretože Boh stvoril celý svet a všetky dobré veci pre nás, aby sme si ich užívali. Okrem jedného obmedzenia, obmedzenia hriechu. Jediná vec, ktorú nám Boh zakazuje, je hriech, pretože vie, že odplatou za hriech, výsledkom hriechu, je žiaľ a smrť.

## SAMOTA SKRACUJE ŽIVOT

... pokračovanie zo strany 1

Človek môže zažiť osamelosť, aj keď je v dave alebo v spoločnosti svojej rodiny, alebo ak má pocit, že ľudia okolo neho ho nepočujú, nechápu, alebo ho nemajú radi. Obdivujeme Božie Slovo, keď oznamuje v záhrade Edenu, že „**nie je dobre byť človekovi samotnému...**“ (1. Mojžišova 2.18) Dávid volá k Bohu: „**Pohliadni na mňa a zmiluj sa nado mnou, lebo som osamelý a strápený.**“ (Žalm 25.16)

Dnes nás v Novej zmluve pridáva Pán do svojej Cirkvi. V knihe Skutkov apoštolov čítame: „**A tak**

**tí, ktorí ochotne prijali jeho slovo, dali sa pokrstiť, a pripojilo sa toho dňa okolo troch tisícov duší. A zotrvali v učení apoštolov a v spoločnom bratskom obcovaní a pri lámaní chleba a na modlitbách. A prišla bázeň na každú dušu, dialo sa mnoho zázrakov a divov skrze apoštolov. A všetci veriaci boli spolu a mali všetko spoločné. Aj statky a majetky predávali a delili ich všetkým, ako komu bolo treba. A každodenne zotrávajúc jednoducho v chráme a lámuc chlieb po domoch brali pokrm v plesaní a v prostote srdca, chválili Boha a mali milosť u všetkého ľudu. A Pán pridával cirkvi zachránených každý deň.**“ (Skutky 2.41-47)

V Kristovej Cirkvi by sa nikto nemal cítiť sám. Slovo útechy, návšteva, alebo keď dokážeme slúžiť základným potrebám chudobných bratov a sestier, sú spôsoby, ktorými si Boh nachádza cestu, aby sa vyjadril na Božiu slávu. V pochmúrnom svete je Evanjelium Krista jediným riešením.

Všetci sme pozvaní, každý z nás. Ponáhľajme sa, pretože „**čo sme videli a počuli, zvestujeme vám, aby ste aj vy mali obecenstvo s nami; a naše obecenstvo je s Otcom a jeho Synom, Ježišom Kristom. A to vám píšeme nato, aby bola vaša radosť naplnená.**“ (1. list Jána 1.3-4)

## "Mnoho šťastných rokov" Oddaný vôli Božej

„Mnoho šťastných rokov“. Toto je bežné grécke pranie každému, s kým sa počas sviatkov stretávame. Tým, že niekomu želáme „mnoho šťastných rokov“, si vlastne prajeme, aby ten druhý človek dlho žil, aby nezomrel v mladom veku alebo vo veku, keď sú ostatní stále živí. Osemdesiat rokov je dosť veľa, keď sa ich niekto dožil. Keď niekto zomrie vo veku 60 rokov, povieme si, že dlho nežil. A keď niekto odíde vo veku 50 rokov, vravíme, že bol stále mladý, a že zomrieť nemal. A keď ideme niekomu na oslavu 70. alebo 80. narodenín, prajeme mu, „kiedžby si žil až do stovky“. Ale roky ubiehajú veľmi rýchlo. Čas letí ohromnou rýchlosťou. A pre mňa je tu otázka, prečo chceme žiť tak dlho, a prečo si navzájom želáme „mnoho šťastných rokov“?

Keď roky využijeme s múdrosťou a s rozumom, sme požehnaní. Vlastne budeme uchránení od mnohých nebezpečenstiev, pascí a budeme podľa slova Pána žiť lepšie a dlhšie: „**Môj synu, nezabudni môjho naučenia, a tvoje srdce nech pozoruje na moje prikázania, lebo ti pridajú dlhosti dní a rokov života i pokoja.**“ (Príslovia 3.1-2)

Na druhej strane, ak však tieto roky strávime páchaním neprávnosti, priestupkov a hriechu všeobecne, tieto roky pridávajú žiaľ, ľútosť a nepokoj, samozrejme tento zhyralý spôsob života nám niekoľko rokov života skráti. „**Bázeň Hospodina pridáva dni, a roky bezbožných bývajú ukrátené.**“ (Príslovia 10.27)

V Žalme 90.12 sa dočítame: „**Nauč nás tak počítať naše dni, aby sme uvodili múdrosť do srdca.**“ Netrvá roky, aby človek venoval svoje srdce múdrosti. Trvá len krátky čas, aby sme uverili v Ježiša Krista, prečítali si Evanjelium a pomodlili sa k Nebeskému Otcovi, aby sme si udržali kontakt s nebesiami. náš život netrvá dlho. V tom istom Žalme sa vo verši 10 dočítame: „**Dni našich rokov je v tom sedemdesiat rokov, a keď je niekto silnejšieho prirodzenia, trvá osemdesiat rokov.**“ (Žalm 90.10)

Je dobré, aby človek zomrel mladý? Nie, nie je. Božie Slovo nás informuje, že Dávid raz vyslovil modlitbu. „**Môj Bože, neber ma preč v polovici mojich dní.**“ Raz sa kráľ Ezechiáš ocitol vážne chorý a Boh poslal proroka Izaiáša, aby mu povedal: „**Usporiadaj svoj dom, lebo zomrieš a nebudeš žiť.**“ Ezechiáš sa modlil, plakal a povedal prosiac: „**Prosím, ó, Hospodine, rozpomeň sa na to, že som chodil pred tebou v pravde a celým srdcom.**“ Potom Boh znovu poslal Izaiáša, aby mu povedal, že bude žiť ďalších pätnásť rokov.

Počas sviatkov každému želáme – a iní želajú nám, „mnoho šťastných rokov“. Vynára sa ale táto otázka: Funguje toto pranie? Ak osoba neverí v Boha, ako sa toto pranie stane skutočným? Kto pomôže, aby sa stalo? Keď niekto verí v Boha Otca a v Ježiša Krista, ktorý je Spasiteľom sveta – a ktorý hovorí: „**Ja mám kľúče pekla a smrti**“, potom sa toto pranie môže naplniť len s pomocou Boha. Nemali by sme si želať nič bez toho, aby sme verili a modlili sa k Pánovi Ježišovi Kristovi, pretože potom si niečo prajeme zbytočne. „**Mnoho vládze modlitba spravodlivého pôsobiaca.**“ (Jakoba 5.16) Okrem toho, ak žijeme mimo vôle Božej, páchaním hriechu, bez ohľadu na to, koľko priani, „mnohých šťastných rokov“ dostávame, vôľa Božia stále prevláda: „**Lebo odplatou za hriech je smrť, ale darom Božím z milosti je večný život v Kristu Ježišovi, v našom Pánovi.**“ (Rimanom 6.23)

Krásne, požehnané povzbudenie a sľub od Boha, ktorý odhaľuje svoje úmysly pre každého človeka, je: „**Počuj, môj synu, a prijmi moje reči, a rozmnožia sa ti roky života.**“ (Príslovia 4.10) A toto nie je želanie človeka, ale skôr slová Boha, ktorý drží vo svojich rukách roky a čas každého z nás, „**lebo veď on sám dáva všetkému život a dych a všetko.**“ (Skutky 17.25) Preto, dôverujme Jeho Slovu a ďakujme Mu. Všetci nech máme dobrý, požehnaný život a roky s Ježišom Kristom!

## Ďalší život s odvahou

„Na svete budete mať súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet.“ (Ján 16.33b)

Každý bez výnimky prechádza v živote obdobiami, pri ktorých má tendenciu byť znechutený alebo sklamaný, a to hlavne, keď čelí intenzívnym ťažkostiam alebo súženiam. Dávid povedal: „**Ustal som vo svojom úpení; odvrátil svoj úder odo mňa, lebo ja hyniem od švihania tvojej ruky; ustal som od svojho volania; moje hrdlo vyschlo; moje oči zomdleli, kým očakávam na svojho Boha a hovorím: Kedyže ma už potešíš?**“ (Žalm 6.7, 39.11, 69.4, 119.82)

Prorok Izaiáš povedal: „**Moje oči boli zomdleli hľadiac k výsosti; Hospodine, trpím násilie, stoj za mňa!**“ (Izaiáš 38.14) Apoštol Pavol napísal: „**...že sme boli nad mieru obťažaní, nad svoju silu, takže sme pochybovali aj o svojom živote.**“ (2 Korint'anom 1.8) atď.

Je dôležité, ako my kresťania vidíme príležitosti, ktoré pred nami ležia, aby sme žili život, ktorý sa Bohu páči, život plný Jeho sily, Jeho pomoci a bohatstva Jeho slávy. Ako sa ale dá pomôcť človeku, aby nebol na ceste do ďalšieho roka vyčerpaný? Tým, že sa pozerá na vzdialený koniec tejto cesty, po ktorej ho Boh pozval kráčať, ktorý je neporovnateľne lepší než tento svet, kde sa od neho očakáva len „prejsť“. V Biblii čítame: „**lebo Baránok, ktorý leží prostredkom trónu, ich bude pásť a bude ich vodiť k prameňom vôd života, a Boh zotrie každú slzu z ich očí, a smrti už viacej nebude ani žalosti ani kriku, ani bolesti viacej nebude, lebo prvé veci pominuli.**“ (Zjavenie 7.17, 21.4)

Apoštol Pavol vyzýva: „**Dokonale sa naďtejte na nesenú vám milosť, ktorá vám bude daná, keď sa zjaví Ježiš Kristus**“ a apoštol Pavol napísal: „**Na to myslíte, čo je hore, nie na to, čo je na zemi**“ (Kološanom 3.2). Snahou obstať s trepezivosťou a s radosťou v skúškach. Božie Slovo nám presne hovorí, že skúšky by mali byť dôvodom, aby sme sa očami viery radovali: „**Milovaní, nedivte sa ohňu, ktorý prišiel na vás pre vaše skúsenie, ako čo by**

sa vám diala čudná vec; ale nakoľko máte účasť na utrpeniach Kristových, radujte sa, aby ste sa aj pri zjavení jeho slávy radovali plesajúcí“ (1. list Petra 4.12-13), „**považujte to za každú radosť, moji bratia, keď na okolo upadáte do rôznych pokušení**“. (Jakoba 1.2) Je isté, že ľudia majú svoj podiel v súžení (Kazateľ 7.15), ale kresťan vie, že súženia a skúšky sú často tajomnými nástrojmi milosti v rukách Boha, ktorý je „**verný Stvoriteľ v činení dobrého**“ (1. list Petra 4.19), a ktorý ich používa, aby pomohol, chránil a požehnal. Apoštol Pavol, pod a nad jeho akútnym problémom radosť priznáva, že mu bol daný Bohom, aby ho samotného chránil „**a aby sa prevelikosťou zjavení príliš nepovyšoval**“. (2. Korint'anom 12.7) Takto rozpoznal dokonalú moc Boha vo svojom živote, keď mu povedal: „**Dost' ti je moja milosť; lebo moja moc sa dokonáva v slabosti.**“ (2. Korint'anom 12.9) Preto apoštol Pavol vedel, že súženia v živote kresťana, aj veľké, sú „**dočasné**“ a „**ľahké**“ a poslané od Boha, aby pôsobili prenesierne veľkú večnú tiaž slávy (2. Korint'anom 4.17, takisto pozri Jakoba 1.3-4, Rimanom 5.3-5).

Tým, že zostávame a zotrávame vo viere v Krista, bez ohľadu na to, aké výsledky život prináša, nepriaznivý finančný, politický, spoločenský a akýkoľvek druh vzťahov, v skutočnosti nemajú moc, aby zabraňovali kresťanovi žiť s vierou víťazný a oslávený život Krista. Ako čítame: „**Lebo všetko, čo sa narodilo z Boha, víťazí nad svetom, a toto je to víťazstvo, ktoré zvíťazilo nad svetom – naša viera.**“ (1. list Jána 5.4, takisto pozri 2. Korint'anom 2.14)

Tým, že sa stále pozeráme na Ježiša Krista a sme v ňom silní. Biblia nabáda: „**... hľadiac ta na Veľvodcu viery a dokonávateľa Ježiša, ktorý miesto radosti, ktorá ležala pred ním, strpel križ opovrhnutím hanbou a posadil sa po pravici trónu Božieho**“ (Židom 12.2), „**... mocnejte v Pánovi a v sile jeho vlády**“. (Efežanom 6.10, takisto pozri 1. Korint'anom 16.13, Filipanom 4.13) Apoštol Pavol sumarizuje v jednom verši možno najdôležitejší pokyn pre život v novom živote: „**Bdejte, stojte vo viere, buďte zmužení, buďte silní. Všetky vaše veci nech sa dejú v láske.**“

(1. Korint'anom 16.13-14)



## NEPRESKÚMANÁ CESTA

Ježiš povedal: „**Ja som cesta**“. (Ján 16.4) Kto z nás môže potvrdiť, že o ňom vie všetko? Kto z nás môže vyhlásiť, že presne pozná cestu do nebies? Kto z nás pozná každý krok, ktorý Ježiš pre svoju Cirkev pripravil, aby s ním kráčala? Kto z nás kráča v Ježišových šľapajách až do konca?

V Starom zákone Boh použil Mojžiša, aby vyslobodil Izrael z Egypta, krajiny otroctva, a keď prekročili Červené more, viedol ich cez púšť, kde stanovali, aby ich jedinečných spôsobom priviedol do zaslúbenej zeme. Viedol ich stĺpom Ducha Svätého a znameniami prekvapenia! „**A na rozkaz toho, že sa dvihol oblak zpoza stánu, hneď za ním sa rušali synovia Izraelovi, a zase na mieste, na ktorom oblak zastal, tam synovia Izraelovi táborili. Na rozkaz Hospodinov sa rušali synovia Izraelovi, a na rozkaz Hospodinov sa kládli táborem; po všetky dni, dokiaľ bol oblak nad príbytkom, tam táborili. A tedy či už dva dni či mesiac či rok, predlieval oblak nad príbytkom zostávajúc nad ním, táborili synovia Izraelovi a nerušali sa, ale keď sa dvihol, rušali sa. Na rozkaz Hospodinov táborili a na rozkaz Hospodinov rušali sa, strážili stráž Hospodinovu...**“ (4. Mojžišova 9.17-23) Jozua, syn Núnov, ktorého Boh použil, aby priviedol Izraelitov do zaslúbenej zeme, upozornil ľudí, aby sledovali a nasledovali truhlu zmluvy a z tohto dôvodu ľuďom prikázal: „**Keď**

uvidíte truhlu zmluvy Hospodina, svojho Boha, a kňazov Levitov, že ju nesú, vtedy sa i vy pohnete zo svojho miesta a pôjdete za ňou. Ale bude vzdialenosť medzi vami a medzi ňou... Nepriblížte sa k nej, aby ste znali cestu, ktorou máte ísť, lebo ste ešte nikdy neišli touto cestou.“ (Jozua 3.3-4)

Predtým sa tá istá vec stala Abrahámovi, keď: „**Vierou Abrahám súc volaný poslúchol, keď mu kázal Boh, aby vyšiel zo svojej vlasti a išiel na miesta, ktoré mal dostať za dedičstvo. A vyšiel bez toho, že by bol vedel, kam ide.**“ (Židom 11.8)

Dnešní kresťania vedia, že touto cestou je Ježiš Kristus, ale predtým sme ňou nekráčali. Preto je pre nás všetkých cesta do Nebeského Kráľovstva nová a nepreskúmaná. Samozrejme, dnes máme Božie Slovo, ktoré musíme študovať, pretože popisuje cestu: „**Aj máme pevnejšie slovo prorocké, a dobre robíte, že máte naň obrátený svoj pozor ako na sviecu, svietiacu na šerom mieste, dokiaľ by sa nerozvidnel deň, a nevzišla dennica vo vašich srdciach**“ (2. list Petra 1.19).

Je to cesta slobody a milosrdenstva, snahy o posvätenie, utrpenia a pokúšenia, svedectva a prinášania ovocia, zázrakov, uzdravenia, duchovnej služby a ďalších úžasných skutkov. Slovo Božie nás vedie, napráva a ukazuje nám správnu cestu na križovatkách, s ktorými sa v živote stretávame, aby sme rástli v Ježišovi Kristovi.

... pokračovanie na strane 4

## NEPRESKÚMANÁ CESTA

...pokračovanie zo strany 3

Všetko toto sa môže udiat, keď požiadame Pána, aby nám ich zjavil, keď sme pokorní, a keď si uvedomujeme svoju vlastnú nevedomosť. Nikdy by sme si nemali myslieť, že všetko vieme, a že nepotrebujeme nápravu ani pokyny, pretože Pán nám kvôli našej arogancii a sebedovomiu vo vedomosti Jeho Slova nič iné neodhalí. „**Ale ak si niekto myslí, že niečo vie, ešte nepoznal ničoho, ako treba poznať.**“ (1. Korintanom 8.2)

Židom, ktorí sa chválili, že sú Božím ľudom a že majú o Božom Slove vedomosti, ale v skutočnosti, keďže neverili, že bol Ježiš Kristus Božím Synom, Mesiášom, boli len náboženskou skupinou. Pán povedal: „**Ved' zpytujete písma, lebo vy sa domnievate, že v nich máte večný život, a ony sú to, ktoré svedčia o mne. Ale nechcete prísť ku mne, aby ste mali život.**“ (Ján 5.39-40) Toto sa stáva, keď Slovo Božie ostáva teoretickou vedomosťou, mŕtve slovo neschopné v našom živote niečo vyprodukovať. Bez ohľadu na to, koľko času venujeme štúdiu Slova, bez zjavenia od samotného Pána a Jeho Ducha Svätého sa s Ježišom Kristom nemôžeme stretnúť. On prináša večný život a je jediný, ktorý odhaľuje a spája medzeru medzi Bohom Otcom a nami. „**Ja som cesta i pravda i život; nikto nepríde k Otcovi, len skrze mňa.**“ (Ján 14.6) Iste existujú „duchovné teritória“, ktoré sme ešte nezdolali. Len keď to priznáme sami sebe, bratom a sestram, a požiadame Boha, aby nás viedol, dokážeme vidieť zázraky a úžasné veci, o ktorých sa dočítame v Biblii. Preto potrebujeme ďalej nasledovať Ježiša a Jeho učeníkov: „**Ale vy sa nevolajte rabbim, lebo jeden je váš Učiteľ, Kristus, a vy všetci ste bratia**“ (Matúš 23.8), aby nám na našej osobnej ceste smerom do nebies nič nechýbalo. Mrzí nás a zároveň trápi, keď sa stretávame s niekým, kto si myslí, že všetko vie; o to viac, keď ide o veci Božie. Nepredstaviteľné hĺbky večného Boha: „**Hľa, silný Boh je**

**taký velebný, že to nevieme pochopiť; počet jeho rokov sa nedá vystihnúť.**“ (Jób 36.26)

História cirkvi je plná veľkých i malých „predstaviteľov“ cirkvi, ktorých vlastné doktríny im bránia zmeniť postoje a metódy. Vyhlasujú, že sú biblické, ale ignorujú Písmo a zabraňujú svojim členom spoznať Ježiša Krista a vstúpiť do nebies. Výsledkom je, že sa zmiešali so svetom a majú malú skupinu skutočných veriacich. Je smutné, že dnes vidíme kresťanské cirkvi, ktoré raz boli obnovené, niektoré charizmatické, kedysi duchovné a prinášajúce ovocie, teraz umierajúce, pomaly chytené do pasce vo vnútri „práv“ vlastných doktrín, uspokojujúce sa svojím menom a históriou. Zatiaľ čo majú Božie Slovo, nekráčajú podľa Jeho vôle. Prečo nedovolia Pánovi, aby ich viedol? Namiesto toho, aby kráčali v šľapajách Ježiša Krista, nasledujú vlastné učenie, sú zmätené svojou súčasnou situáciou a zbytočne čakajú, aby ich Pán oživil a požehnal. Idú inou cestou a nekráčajú s Pánom. Veria, že už dosiahli svoj cieľ, sú uväznené vo vlastnom náboženstve, ako farizeji, nemožúci vidieť Mesiáša, ktorý stál pred nimi, a nasledovať Ho. Môže Boh naozaj s týmto typom postojov spolupracovať? Musíme byť opatrní, aby sme nezblúdili a nestratili Ježiša Krista z dohľadu! Samozrejme, kým Ježiš nepríde, aby svoju Cirkev prijal, vždy budú existovať veriaci, ktorí sú ostražití a nie ľahostajní; ktorí majú zmysly vytrénované, aby rozlíšili medzi dobrom a zlom. Zamieravajú sa na Ježiša a nasledujú Ho na ceste do nebies, a mali by pre nás všetkých byť príkladom. Ich povaha sa postupne mení na Kristovu a dajú sa rozpoznať podľa ich ovocia „...**lebo strom sa pozná po ovoci**“ (Matúš 12.33) Kiežby nám všetkým Pán dal myseľ, ktorá vie rozlišovať, a poslušné srdce, aby sme mohli kráčať s Jeho milosrdenstvom, v Jeho šľapajách. Kráčať bez predsudkov a radovať sa zo zázrakov, ktoré Pán chce vo svojom ľude robiť, aby bolo oslávené Jeho meno. Táto cesta bude vždy závislá na živote a vzkriesení Ježiša Krista a na prítomnosti Ducha Svätého v našom osobnom a cirkevnom živote. Hlas Ježiša sa rozlieha a volá nás všetkých: „**Nasledujte ma.**“ (Ján 21.19)



### ADRESA CIRKVI

## SLOBODNÁ APOŠTOLSKÁ CIRKEV LETNÍC

Gíraltovce 087 01, Ul. Fučíková  
SLOVENSKO

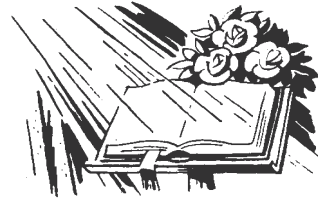
tel. 0914 251 742

Po - St - Pi 19.30 - 20.30 hod., Ne 11.00 - 12.30 hod.

www.bozieslovo.sk

www.wordofgod.gr

www.bozieslovo.sk



## Internet a násilie mladistvých

Littleton, USA, 20-4-99

Erik Harris, 16, a Dylan Klembold, 17, obaja študenti, ozbrojení puškami, vnikli do školy a zabili bez rozdielu učiteľov a študentov predtým, než sami spáchali samovraždu. 15 mŕtvych a 24 zranených. Zločin, ktorý vyvolal diskusiu o negatívnom vplyve internetu na dospelých. Binenten, Nemecko, 11.3.2009. Násilie, ktoré tak veľmi miloval v online videohrách, prežil i v skutočnosti. Tim Kretcmer, 17, rozšíril smrť na škole a pokračoval v zabíjaní v susednom meste, znovu spáchajúc samovraždu. 16 mŕtvych a 9 zranených. Denver - Colorado, USA, 27.7.12. James Holmes, 24, „tichý“ a vzdelaný človek, vniká plne vyzbrojený do kina, kde sa práve premiat nový film o Batmanovi, a zabije 12 ľudí, medzi nimi deti, pričom zraní 50 ďalších, niektorých vážne. Bol oblečený ako Robin, Batmanov protivník. Jeho spolužiak povedal, že sa vždy stotožňoval so zlom v príbehu. Zdroj: Reuters - newsroom, 21.7.12.

Násilné videohry, ktoré adolescenti hodiny hrajú na internete, sa stali v západných spoločnostiach pohromou, a hlavne rodiny, zdá sa, si uvedomili rozmer tohto problému. Horeuvedené tragické udalosti sú extrémne prejavy problému. Nie každé dieťa, ktoré hrá násilné videohry, sa stane masovým vrahom. Stále však existuje negatívny vplyv. Spoločenské zdroje dokázali, že ľudia závislí na takýchto hrách si vytvoria agresívne správanie, pretože bez toho, aby si to uvedomili, sa stotožňujú s „hrdinami“, ľuďmi alebo netvormi, ktorí ozbrojení zabíjajú, kohokoľvek stretnú. Napodobňujú tieto negatívne vzory. Takto sa to deje i s násilnými filmami. Horeuvedené deti, ktoré rozširujú smrť, boli „deti odvedľa“.

Žiaľ, rodičia zvyčajne vôbec nepoznajú podstatu hier, ktoré ich deti hrajú, a v prípade, že to vedia, to ignorujú. Vidia svoje dieťa hodiny pred obrazovkou, ale nie sú si vedomí jedu, ktoré detská duša vstrebáva. Mali by sme začať byť ostražití, než bude príliš neskoro. Otvorene môžeme povedať, že násilné hry alebo filmy sú výtvormi diabla, ktorý bol od začiatku vrahom duše, ako to povedal Ježiš Kristus v Jánovi 8.44.

Nenávisť, zlo a vražedné inštinkty sú známky nepriateľa duše, ktorý sa snaží odvieť človeka od Boha tým, že otrávi jeho dušu. Násilné filmy a hry sú veľmi dobre premyslené a nepriamym spôsobom negatívne ovplyvňujú duše detí a mladých ľudí. Existuje však riešenie a silná protilátka: zaoberajme sa našimi deťmi a učme ich doktríny evanjelia Ježiša Krista, ktorý je vodcom života, princom pokoja. Nechce smrť človeka. Naopak, On zomrel za nás, aby nám dal večný život. On je Bohom lásky a naplnia naše srdcia láskou. Rodičia, hlavne kresťania, by sa mali deťom venovať. Biblia hovorí: „**Ale jestli sa niekto nestará o svojich vlastných a najmä o domácich, zaprel vieru a je horší ako neveriaci.**“ (1. Timoteovi 5.8)

Korektným pedagogickým spôsobom a láskou by mal byť čas strávený na internete hlavne u malých detí kontrolovaný. Počítač by mal byť v spoločnej miestnosti, a nie v spálni dieťaťa. Využitie ako aj čas strávený na internete alebo pri televízii by mal byť rodičmi osobitne kontrolovaný. Avšak nadovšetko by mali rodičia svoje deti učiť vlastným príkladom a radami podľa evanjelia Krista. Boh v Starom zákone povedal: „**Ale si položíte tieto moje slová na svoje srdce, a na svoju dušu a priviažete si ich, a budete im vyučovať svojich synov.**“ (5. Mojžišova 11.18-19)

„**To, čo sme počuli a čo sme poznali, a čo nám naši otcovia rozprávali. Nezatajíme toho pred ich synmi rozprávajúc budúcu pokoleniu chvály Hospodinove, jeho silu a jeho divy, ktoré činil.**“ (Žalm 78.3-4) „**Vyučuj mládenca podľa spôsobu jeho cesty; potom aj keď sa zosterie, neuchýli sa od nej.**“ (Príslovia, 22.6). Apoštol Pavol takisto v Novom zákone hovorí: „**A vy, otcovia, nepopudzujte svojich detí k hnevu, ale ich vychovávajte v kázni a v napomínaní Pánom.**“ (Efežanom, 6.4)

Zaveďme teda evanjelium do nášho každodenného života. Dovoľme Kristovi vládnuť v našom dome. Potom budú naše deti vyzbrojené zbraňami lásky, pokoja a milosrdenstva Krista, a budú môcť odmietnuť škodlivý vplyv a návrhy nepriateľa našej duše.